

16. december 2019

Til direktionen

Regnskabsaflæggelse for 2019

Dette brev orienterer om forhold, som kreditinstitutterne m.fl. skal være opmærksomme på ved aflæggelse af årsrapporten for 2019.

1. IFRS 9 og de forenelige danske regnskabsregler

De nye nedskrivningsregler medfører blandt andet, at kreditinstitutterne nu skal nedskrive til forventede kredittab og ikke længere alene indtrufne tab.

1.1. Nedskrivninger og forventninger til den økonomiske udvikling

Kreditinstitutterne skal inddrage forventninger til den fremtidige udvikling ved opgørelsen af nedskrivninger på udlån og andre finansielle aktiver optaget til amortiseret kostpris, jf. punkt 46-48 i bilag 10 til regnskabsbekendtgørelsen¹. Tilsvarende krav fremgår af IFRS 9, afsnit 5.5.17 (c).

Nationalbanken² og flere kreditinstitutter vurderer, at risikoen for en generel økonomisk tilbagegang såvel nationalt som internationalt er vokset den seneste tid.

Når et kreditinstitut vurderer, at sandsynligheden for en generel økonomisk tilbagegang er steget, vil det alt andet lige bevirke en stigning i kreditinstitutets nedskrivninger, da det vil kunne påvirke kundernes økonomiske situation eller værdien af stillede sikkerheder negativt. Det gælder især for udlån i stadie 2 (hvor kreditrisikoen er steget betydeligt), for udlån i stadie 3 (hvor udlånet er kreditforringet) og for udlån, der som følge af forventningen skifter til et dårligere stadie.

Finanstilsynet forventer, at kreditinstitutterne har fokus på at sikre, at forventninger til den fremtidige økonomiske udvikling i tilstrækkelig grad kommer til udtryk i nedskrivningsniveauet.

FINANSTILSYNET
Århusgade 110
2100 København Ø

Tlf. 33 55 82 82
Fax 33 55 82 00
CVR-nr. 10 59 81 84
finansstilsynet@ftnet.dk
www.finanstilsynet.dk

ERHVERVSMINISTERIET

¹ Bekendtgørelse nr. 281 af 26. marts 2014 med senere ændringer

² Nationalbanken: Udsigter for dansk økonomi – September 2019

De følgende afsnit gennemgår konkrete erfaringer fra kreditinstitutternes anvendelse af de nye nedskrivningsregler, herunder også overholdelsen af oplysningskravene.

1.2. Anvendelse af de nye nedskrivningsregler

Finanstilsynet gennemgik i 2019 bl.a. kreditinstitutternes nedskrivninger på udlån til økonomisk svage kunder. Gennemgangen viste, at nogle kreditinstitutter har behov for øget fokus på følgende områder:

- a) placering af udlån i de rigtige stadier, herunder særligt stadiet 3 og den svage del af stadiet 2
- b) sikring af, at nedskrivningsberegningerne ikke undervurderer det forventede tab ved fastsættelsen af scenarier, sandsynligheden for hvert scenarie og betalingsrækken ved hvert scenarie
- c) sikring af, at data ved stadielplaceringen og nedskrivningsberegningerne ikke indeholder væsentlige fejl, som kan påvirke nedskrivningsniveauet.

I nogle tilfælde har kreditinstitutternes stillingtagen til oplæg fra datacentralen om placeringen i stadier og om nedskrivningsberegningerne været mangelfuld. Kreditinstitutterne har dermed ikke taget tilstrækkeligt højde for deres viden om kunderne.

Ad a): Placering af udlån i de rigtige stadier, herunder særligt stadiet 3 og den svage del af stadiet 2

Nogle kreditinstitutter mangler en analyse for alle svage kunder af, om der er indtrådt indikation for kreditforringelse. Svage kunder er som minimum alle kunder med klassifikationen 2c ifølge Finanstilsynets klassifikationssystem.

Nogle kreditinstitutter er ikke tilstrækkeligt opmærksomme på, at væsentlige kontraktbrud ved kundens overtræk eller manglende overholdelse af betalingspligt for afdrag og renter indebærer, at det finansielle aktiv anses for at være kreditforringet og i stadiet 3. Hvis overtræk eller manglende overholdelse af betalingspligt for afdrag og renter er kortvarigt og vedrører beløb, som er små i forhold til den pågældende kundes økonomi, eller hvis det skyldes forhold, som helt åbenbart ikke hænger sammen med kundens økonomiske forhold, anses det finansielle aktiv ikke af denne grund for værdiforringet. Det kan f.eks. være forhold som ubetænksomhed, fejl eller tekniske forhold hos kunden eller virksomheden.

Finanstilsynet har også konstateret en for ukritisk vurdering af kundernes økonomiske situation. Kreditinstitutterne skal bl.a. være opmærksomme på, at erhvervs-kunder må antages at have betydelige økonomiske vanskeligheder, hvis dårlige driftsresultater eller utilstrækkelig likviditet indebærer, at det må antages, at instituttet eller andre kreditorer vil lide tab. Det gælder også,

selvom erhvervskundens egenkapital ikke er negativ eller spinkel. Ved denne vurdering skal kreditinstituttet forholde sig kritisk til kundens budgetter. Det gælder i særlig grad, hvis budgetterne viser betydelige forbedringer i forhold til de seneste realiserede resultater.

Nogle kreditinstitutter er ikke tilstrækkeligt opmærksomme på reglerne om lempelser i vilkårene. Der er indikation for kreditforringelse, hvis kreditinstituttet yder kunden lempelser i vilkårene, som ikke ville være overvejet, hvis det ikke var på grund af kundens økonomiske vanskeligheder. Der er indikation for kreditforringelse, så længe lempelserne i vilkårene består.

Lempeligere vilkår omfatter bl.a., at:

- kreditinstituttet forlænger et finansielt aktiv for en kunde med økonomiske problemer, fordi kunden ikke kan få refinansieret det finansielle aktiv hos andre kreditorer
- kreditinstituttet pga. kundens økonomiske problemer accepterer en rente eller afvikling, som instituttet ikke ville have accepteret for en ny kunde i samme økonomiske situation
- kreditinstituttet finansierer ydelser til foranstående panter eller helt eller delvist indfrier en kundes kreditorer for at afværge konkurs, tvangsauktion, retlig inkasso, rekonstruktion eller lignende
- kreditinstituttet yder kunden henstand, løbetidsforlængelse eller kreditudvidelse, fordi kunden ellers ville begå kontraktbrud. I sådanne situationer skal kreditinstituttet være særligt opmærksomt på, om der er tale om lempelser, som instituttet ikke ville have givet, hvis ikke det var på grund af låntagers økonomiske vanskeligheder. Kunden har dermed fået lempeligere vilkår.

Finanstilsynet ser generelt på, om der i lyset af andre tilsynsmyndigheders forståelse af lempeligere vilkår kan være behov for justeringer af de danske regler på området.

Ad b) Sikring af, at nedskrivningsberegningerne ikke undervurderer det forventede tab ved fastsættelsen af scenarier, sandsynligheden for hvert scenarie og betalingsrækken ved hvert scenarie

Finanstilsynet har bl.a. konstateret, at kreditinstitutterne ikke i tilstrækkelig grad har overvejet, hvilke scenarier der er relevante for kunden, hvad sandsynligheden for dem er, og hvilke betalingsrækker de giver anledning til. Det gælder særligt scenarier, hvor kundens økonomi antages at blive god igen, men hvor kreditinstituttet ikke har sandsynliggjort denne udvikling eller den opgjorte sandsynlighed for den. I andre tilfælde mangler kreditinstitutterne scenarier med forceret salg eller tvangssalg. Også betalingsrækker fra salg af aktiver er i nogle tilfælde for positive, fordi instituttet overvurderer markedsværdien eller undervurderer salgsomkostninger.

Ad c) Sikring af, at data ved stadielplaceringen og nedskrivningsberegningerne ikke indeholder væsentlige fejl, som kan påvirke nedskrivningsniveauet

Datafejl har medført fejl i stadielplaceringen og nedskrivningsberegningerne. Det gælder bl.a. følgende typer datafejl:

- manglende eller forsinkede kunderegnskaber
- fejlregistreringer af oplysninger fra regnskaberne
- mangler og uhensigtsmæssigheder i registreringerne af kundernes adfærd
- manglende registrering af kontraktbrud
- manglende registrering af lempelige vilkår
- fejl og mangler i data om stillede sikkerheder.

Det er vigtigt, at kreditinstitutternes revisorer som del af grundlaget for deres påtegning af regnskabet efterprøver, at kreditinstitutternes datagrundlag og opgørelser af nedskrivningerne kan anses for at være retvisende.

1.3. De nye oplysningskrav

Årsrapporterne for 2018 er de første, som er aflagt efter de nye regler i IFRS 9 og den IFRS-forenelige regnskabsbekendtgørelse. Som konsekvens af indførelsen af IFRS 9 blev en række oplysningskrav i IFRS 7 ændret. Nye krav blev indsat, som afspejler de nye regler i IFRS 9, og andre krav blev ophævet eller ændret. Samtidig blev en del af de nye oplysningskrav i IFRS 7 indført i regnskabsbekendtgørelsen.

Finanstilsynet har særligt haft fokus på, hvordan kreditinstitutterne har opfyldt de nye oplysningskrav i IFRS 7 i årsrapporterne for 2018. Finanstilsynet gør opmærksom på følgende oplysningskrav i IFRS 7 og regnskabsbekendtgørelsen:

Regnskabsmæssig sikring (IFRS):

- Kreditinstitutterne kan enten vælge at anvende kravene til regnskabsmæssig sikring i overgangsbestemmelserne i IAS 39 eller kravene i kapitel 6 i IFRS 9. Det følger af IFRS 9, afsnit 7.2.21. Kreditinstitutterne bør i den forbindelse være opmærksomme på, at oplysninger om anvendt regnskabspraksis kan være en væsentlig oplysning. Det gælder særligt, hvis et kreditinstitut har valgfrihed mellem flere tilladte alternativer i IFRS, jf. IAS 1, afsnit 117(b) og 119.
- Oplysningerne om regnskabsmæssig sikring skal fremgå af én note, og der skal krydshenvises til de øvrige oplysninger om regnskabs-

mæssig sikring i koncernregnskabet, jf. IFRS 7, afsnit 21B. Krydshenvisningerne bør være så tilstrækkeligt tydelige, at det er klart for regnskabsbruger, hvor de relevante oplysninger fremgår.

- Bruger et kreditinstitut en dynamisk proces, hvor hverken eksponeeringen eller de sikringsinstrumenter, der bruges til at styre eksponeeringen, er de samme i længere tid ad gangen, skal instituttet give oplysningerne i IFRS 7, afsnit 23C(b), i stedet for oplysningerne i IFRS 7, afsnit 23A og 23B. Det vil være tilfældet, hvis et institut sikrer en post, hvis størrelse hele tiden ændrer sig. For at bevare den samme grad af sikring, skal instituttet løbende justere sikringsinstrumentets størrelse. Er kreditinstituttet omfattet af IFRS 7, afsnit 23A og 23B, skal instituttet bl.a. give oplysninger om beløbsmæssig størrelse, tidspunkt og usikkerhed forbundet med fremtidige pengestrømme, jf. IFRS 7, afsnit 23A. Er kreditinstituttet omfattet af IFRS 7, afsnit 23C(b), skal det bl.a. give oplysninger, som indikerer, hvor ofte sikringsforholdene afsluttes og genoptages, jf. IFRS 7, afsnit 23C(b)(iii).
- Kreditinstituttet skal give tydelige oplysninger om sin risikostyringsstrategi, som lever op til kravene i IFRS 7, afsnit 22A og 22B.
- Det skal være tydeligt, hvad forholdet mellem risikokomponenten³ og posten er i sin helhed (f.eks. skal det fremgå, hvor stor en del af ændringerne i dagsværdien af posten som helhed der historisk set er blevet dækket af den klassificerede risikokomponent, jf. IFRS 7, afsnit 22C(b)).

Finanstilsynet vurderer generelt, at det er vigtigt for regnskabsbruger at få en overordnet forståelse for og et overblik over kreditinstitutternes brug af regnskabsmæssig sikring, men at opfyldelsen af de nævnte oplysningskrav naturligvis skal ses i lyset af omfanget af instituttets regnskabsmæssig sikring og væsentlighed generelt.

Definition af misligholdelse (IFRS og regnskabsbekendtgørelsen)

Koncern- og selskabsregnskaber skal indeholde oplysninger, som gør regnskabsbrugerne i stand til at forstå og vurdere kreditinstituttets definitioner af misligholdelse og begrundelser for disse definitioner, jf. henholdsvis IFRS 7, afsnit 35F(b), og § 107, nr. 3, i regnskabsbekendtgørelsen. Kreditinstitutterne kan med fordel gøre disse oplysninger så konkrete som muligt. En henvisning til CRR's definition af misligholdelse bør eksempelvis ikke stå alene.

³En virksomhed kan klassificere en post i sin helhed eller komponenter af denne som den sikrede post i et sikringsforhold, jf. IFRS 9, afsnit 6.3.7. En virksomhed kan f.eks. sikre 50 pct. af et låns kontraktlige pengestrømme, jf. IFRS 9, afsnit B6.3.17.

Oplysninger om sikkerhedsstillelse (IFRS)

Kreditinstitutterne bør forklare eventuelle væsentlige ændringer i kvaliteten af sikkerhedsstillelsen eller udvidelserne af kreditværdigheden, jf. IFRS 7, afsnit 35K(b)(ii), udover at give kvantitative oplysninger om sikkerhedsstillelse og andre udvidelser af kreditværdigheden, jf. IFRS 7, afsnit 35K(c). Det kan f.eks. være aktuelt, hvis der har været fald i priserne på en type aktiver, som ligger til sikkerhed for mange eksponeringer.

Oplysninger om indtægter fra finansielle instrumenter (IFRS)

Oplysningskravet i IFRS 7, afsnit 20(c), medfører, at kreditinstitutterne skal oplyse indtægter fra og omkostninger ved provisioner og gebyrer fra:

- finansielle aktiver og forpligtelser, som ikke er målt til dagsværdi gennem resultatet, og
- forvaltningsaktiviteter og andre betroede aktiviteter, som indebærer forvaltning eller investering af aktiver på vegne af enkeltpersoner, fonde, pensionskasser og andre institutioner.

De beløb, der indgår i opgørelsen af den effektive rente, skal ikke medregnes i ovenstående.

Oplysningskravet i IFRS 7, afsnit 20(c), ovenfor fordrer yderligere oplysninger end oplysningskravet i § 113 a i regnskabsbekendtgørelsen om fordelingen af gebyrer og provisionsindtægter.

Henvisninger i selskabsregnskabet til oplysninger i koncernregnskabet (regnskabsbekendtgørelsen)

En lang række oplysningskrav i regnskabsbekendtgørelsen svarer til oplysningskrav i de internationale regnskabsstandarder. Nogle kreditinstitutter indarbejder derfor oplysninger i f.eks. selskabsregnskabet ved at henvise til oplysninger i koncernregnskabet.

Selskabsregnskabet skal indeholde krydsreferencer til de specifikke steder i koncernregnskabet, hvor de krævede oplysninger står. Når et kreditinstitut indarbejder oplysninger ved krydsreferencer, forudsætter det, at der er tale om de samme beløb eller kvalitative forhold i både selskabsregnskabet og koncernregnskabet, ligesom krydsreferencerne skal være præcise.

2. Præsentation af negative renteindtægter og -udgifter i resultatopgørelsen (IFRS og regnskabsbekendtgørelsen)

Omfanget af finansielle aktiver med negative renter er stigende. Kreditinstitutterne skal derfor være opmærksomme på præsentationen i resultatopgørelsen, hvis størrelsen af negative renteindtægter og /eller -udgifter er væsentlig.

Finanstilsynet vurderer, at negative renteindtægter ikke må modregnes i renteindtægter, jf. modregningsforbuddet⁴. Negative renteindtægter skal derfor præsenteres som en udgiftspost. En virksomhed skal præsentere negative renteindtægter i en særskilt linje i resultatopgørelsen, hvis dette er relevant for en regnskabsbrugers forståelse af virksomhedens finansielle indtjening, jf. IAS 1, afsnit 85. Hvis negative renteindtægter indgår som en del af en udgiftspost, der også indeholder andre elementer, skal virksomheden oplyse størrelsen af negative renteindtægter i en note.⁵

Tilsvarende overvejelser om modregning og præsentation i separat linje gælder for negative renteudgifter.

3. Praksis for indregning af gebyrer

Nogle kreditinstitutters regnskabspraksis for indregning af gebyr- og provisionsindtægter, der indgår som en integreret del af den effektive rente, har været i strid med regnskabsreglerne. Det følgende beskriver de gældende regnskabsregler.

Gebyr- og provisionsindtægter i forbindelse med udstedelsen af et finansielt instrument, såsom udlån og garantier, skal fradrages dagsværdien af det finansielle instrument ved første indregning. Gebyr- og provisionsindtægterne indregnes som en del af den effektive rente ved at amortisere indtægterne over det finansielle instruments løbetid. Dette gælder for finansielle instrumenter, som efter første indregning skal måles til amortiseret kostpris eller til dagsværdi gennem anden totalindkomst.

Regnskabsreglerne fremgår henholdsvis af § 30 og § 43, stk. 2, i regnskabsbekendtgørelsen og IFRS 9, afsnit B.5.4.1 – B.5.4.3. Institutterne skal give oplysninger om gebyr- og provisionsindtægter, jf. IFRS 7.

4. Oplysningskrav til redegørelse for samfundsansvar

Kreditinstitutternes redegørelser for samfundsansvar oplever stigende opmærksomhed. Siden 2008 har børsnotede kreditinstitutter, med indførelsen af § 135 i regnskabsbekendtgørelsen, aktivt skullet forholde sig til samfundsansvar. Et stadigt stigende antal kreditinstitutter vælger derfor at supplere ledelsesberetningen med en redegørelse for samfundsansvar. Fra og med 2017 blev der for kreditinstitutter med mere end 500 fuldtidsansatte indført skærpede rapporteringskrav, jf. § 135 b i regnskabsbekendtgørelsen. Det har bl.a. betydet, at flere kreditinstitutter er begyndt at medtage samfundsansvar som et strategisk element i årsrapporten, der bidrager til at belyse mere langsigtede risici. Samtidigt er bæredygtighed blevet stadigt vigtigere for kreditinstitutternes kunder, interessenter og investorer.

⁴ IAS 1, afsnit 32 og lov om finansiell virksomhed § 188, stk. 1, nr. 8.

⁵ IAS 1, afsnit 85 og IAS 1, 112 (c) samt § 4, stk. 3 og § 83 i Regnskabsbekendtgørelsen.

Vælger kreditinstitutter omfattet af § 135 at supplere ledelsesberetningen med en redegørelse for samfundsansvar, skal redegørelsen opfylde oplysningskravene beskrevet i § 135, stk. 2. Det betyder, at redegørelsen skal indeholde en beskrivelse af følgende:

1. Kreditinstituttets politikker for samfundsansvar, herunder eventuelle standarder, retningslinjer eller principper for samfundsansvar
2. Hvordan kreditinstituttet omsætter sine politikker for samfundsansvar til handling, herunder eventuelle systemer eller procedurer
3. Hvad kreditinstituttet vurderer, det har opnået som følge af sit arbejde med samfundsansvar i regnskabsåret, og hvad kreditinstituttet eventuelt forventer af arbejdet fremover.

I relation til kravet i § 135, stk. 2, nr. 3, om oplysninger om, hvad kreditinstitutterne har opnået som følge af arbejdet med samfundsansvar i regnskabsåret, er det ikke et lovkrav, at institutterne skal vurdere målbare økonomiske resultater af arbejdet med samfundsansvar. Ikke desto mindre er de konkrete og målbare resultater et af de centrale redskaber, som kreditinstitutterne har til rådighed i arbejdet med at synliggøre deres samfundsansvar overfor kunder, interessenter og investorer.

5. Ændring af regnskabsbekendtgørelsen

Regnskabsbekendtgørelsen er blevet ændret med virkning for regnskabsår, der starter den 1. januar 2019, dog således at de nye leasingregler finder anvendelse på udarbejdelse og aflæggelse af års- og delårsrapporter, der begynder 1. januar 2020 eller senere, men med mulighed for at førtidsimplementere reglerne.⁶

Ændringerne indebærer, at reglerne om leasing er blevet tilpasset til den nye internationale regnskabsstandard om leasing, IFRS 16, så regnskabsbekendtgørelsen fortsat er forenelig med IFRS på dette område. Ændringen i forhold til de tidligere regler om leasing indebærer, at den regnskabsmæssige behandling hos leasingtagere ikke længere kræver en sondring mellem finansiell leasing og operationel leasing. Alle leasingkontrakter skal indregnes hos leasingtager i form af et leasingaktiv, der repræsenterer værdien af brugsretten. Samtidig skal leasingtager indregne en leasingforpligtelse, der udgør nutidsværdien af de aftalte leasingforpligtelser. Aktiver leaset på kontrakter af kort varighed og leasede aktiver med lav værdi er undtaget fra kravet om indregning af et leasingaktiv. IFRS 16 kan anvendes ved fortolkning af begreberne "kontrakter af kort varighed" og "aktiver med lav værdi". I forbindelse med aktiver leaset af en dattervirksomhed eller en associeret virksomhed, som indregnes til indre værdi, foretager instituttet de eliminerings, der er for-

⁶ Bekendtgørelse nr. 1441 af 3. december 2018 om ændring af bekendtgørelse nr. 281 af 26. marts 2014 om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl.

nødne for at give et retvisende billede af resultat, aktiver og forpligtelser knyttet til henholdsvis leasingkontrakt og de pågældende ejerandele. Den anvendte fremgangsmåde beskrives i en note.

Endelig har Finanstilsynet foretaget en række præciseringer i regnskabsbekendtgørelsens bilag 9 om måling af ejendomme til dagsværdi.

6. Fokusområder for regnskabskontrollen i 2020

Den europæiske tilsynsmyndighed for kapitalmarkeder (ESMA) offentliggør hvert år de områder, som regnskabskontrollen i EU vil fokusere særligt på i det kommende år. Fokusområderne er rettet mod børsnoterede virksomheder i EU, der aflægger regnskab efter IFRS. For årsrapporterne for 2019 vil ESMA og de nationale regnskabskontrolmyndigheder særligt have fokus på følgende:

- IFRS 9 – Finansielle instrumenter⁷
- IFRS 16 – Leasing
- IAS 12 – Indkomstskatter.

Finanstilsynet vil fortsat især have fokus på IFRS 9, da standarden har væsentlig betydning for kreditinstitutter.

ESMA anfører, at de forventninger, ESMA udmeldte for 2019 vedrørende implementeringen og anvendelsen af IFRS 9, og som Finanstilsynet opsummerede i orienteringsbrevet for 2018, fortsat gælder. Regnskabskontrolmyndighederne vil fortsætte med at fokusere på kreditinstitutternes implementering af IFRS 9 og på forståeligheden af institutternes oplysninger.

ESMA gør opmærksomhed på, at kreditinstitutterne på baggrund af deres erfaring skal søge at forbedre kvaliteten, konsistensen og sammenhængen af den information, de giver i årsrapporterne for 2019 sammenholdt med informationen i rapportererne for 2018.

Kreditinstitutterne skal have fokus på, at estimatet over de forventede kredit-tab skal være sandsynlighedsvægtet på baggrund af en række mulige udfald, være uden bias og inddrage fremadrettet information.

ESMA minder om, at kreditinstitutterne skal være opmærksomme på at vurdere, om kreditrisikoen er steget betydeligt, jf. IFRS 9, afsnit 5.5.9.

ESMA minder også om, at det er vigtigt, at kreditinstitutterne giver tilstrækkelige oplysninger, så regnskabsbrugere kan vurdere nedskrivningerne og forstå de antagelser og skøn, der ligger til grund for dem, jf. IFRS 7, afsnit 35G.

⁷ Hvad angår kreditinstitutter. For andre virksomheder er der fokus på IFRS 15 – Omsætning fra kontrakter med forbrugere.

Kreditinstitutterne bør desuden oplyse, hvordan de fastlægger kriterierne for en betydelig stigning i kreditrisikoen, og de væsentlige skøn i forbindelse med dette, jf. IFRS 7, afsnit 35F(a) og 35G. Oplysningerne bør omfatte både de kvalitative aspekter (f.eks. type af begivenhed) og kvantitative faktorer (f.eks. indikatorer og tærskelværdier). Kreditinstitutterne bør også oplyse, hvilke faktorer de benytter, når der sker en forbedring, som gør, at kreditrisikoen ikke længere er steget betydeligt.

Kreditinstitutterne bør også give følsomhedsoplysninger, der er repræsentative for de finansielle instrumenters risikoprofil. Eksempelvis kan der gives oplysninger om nedskrivningernes, herunder stadielopdelings, følsomhed i relation til de antagelser og parametre, der ligger til grund for dem, samt oplysning om årsagen til følsomheden, jf. IAS 1, afsnit 129, og IFRS 7, afsnit 1. ESMA henviser til, at oplysningerne generelt skal være tilstrækkelige og gives for de enkelte stadier for at opfylde kravene i IFRS 7 og IAS 1.

2019 er det første år, hvor det er obligatorisk at anvende IFRS 16 om leasing. ESMA anbefaler, at udstedere nøje følger drøftelserne i IFRS Interpretations Committee (IFRS IC) og overvejer, om de har betydning for udstedernes implementering af standarden. ESMA henviser i forbindelse hermed til IFRS IC's tentative afgørelse om leasingperioden samt IFRS IC's drøftelser om fastsættelsen af diskonteringsraten.

ESMA peger desuden på vigtigheden af, at udstederne giver tilstrækkelige kvalitative og kvantitative oplysninger om leasing i årsrapporterne.

I relation til IAS 12 Indkomstskatter henviser ESMA til sin nyligt offentliggjorte "public statement"⁸.

ESMA minder om, at den nye bestemmelse i IAS 12, afsnit 57A, indebærer, at udstedere skal indregne de indkomstskattemæssige konsekvenser af udbytte, som defineret i IFRS 9, når de indregner en forpligtelse til at betale udbytte. De skattemæssige konsekvenser af udbytte er knyttet mere direkte til tidligere transaktioner eller begivenheder, som genererede overskud til udlodning end til udlodninger til ejere. Derfor skal en virksomhed indregne de skattemæssige konsekvenser af udbytte i resultatet, anden totalindkomst eller egenkapitalen, afhængigt af hvor virksomheden oprindeligt havde indregnet disse tidligere transaktioner eller begivenheder.

ESMA henviser til behovet for øget gennemsigtighed om usikkerheden i forbindelse med behandling af indkomstskat. ESMA henviser til, at IFRIC 23 om

⁸ Public Statement, Considerations on recognition of deferred tax assets arising from the carryforward of unused tax losses, ESMA32-63-743, 15 July 2019, https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/esma32-63-743_public_statement_on_ias_12.pdf

usikkerhed om behandling af indkomstskat finder anvendelse fra den 1. januar 2019.

Ud over de ovenfor nævnte fokusområder opfordrer ESMA udstederne til at have fokus på at øge gennemsigtigheden af den ikkefinansielle information og generelt forbedre informationerne. Det gælder ikke mindst information om miljø og klima.

Endelig erindrer ESMA udstederne om, at de skal give tilstrækkelige informationer om alternative resultatmål, hvis de anvender sådanne, jf. ESMA's retningslinjer om alternative resultatmål.

7. Nyt krav til minimumsdækning af tab for misligholdte eksponeringer (NPE-bagstopper)

Den 26. april 2019 fandt en ny forordning om ændring til CRR vedrørende et nyt krav til kreditinstitutternes minimumsdækning af tab for misligholdte eksponeringer (non-performing exposures, NPE's) anvendelse⁹.

Kreditinstitutter skal fremover opgøre en minimumsdækning af tab (også kaldt NPE-bagstopper) for hver misligholdt eksponering. Er minimumsdækningen af tab for en misligholdt eksponering større end nedskrivninger og øvrige reduktioner i kapitalgrundlaget for denne eksponering, skal kreditinstituttet fradrage forskellen i den egentlige kernekapital. Minimumsdækningen for en misligholdt eksponering er nul de første to år, hvorefter den vil afhænge af, hvor lang tid eksponeringen har været misligholdt, og af hvor stor en del af eksponeringen der er sikret.

En overgangsordning indebærer, at kreditinstitutterne ikke skal fradrage i den egentlige kernekapital for eksponeringer, som blev bevilget før den 26. april 2019. Dog er en eksponering, som blev bevilget før den 26. april 2019, omfattet af kravet til minimumsdækning af tab, hvis kreditinstituttet ændrer vilkår og betingelser, der øger instituttets eksponering over for låntager. I dette tilfælde betragtes eksponeringen som værende opstået på den dato, hvor ændringen finder anvendelse.

Overgangsordningen indebærer, at kreditinstitutterne tidligst kan få fradrag i den egentlige kernekapital som følge af minimumsdækning af tab den 26. april 2021.

De kommende COREP (Common Reporting) -indberetningskemaer vedrørende minimumsdækning af tab er pt. i offentlig høring, som slutter i midten

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 630 af 17. april 2019. (Forordningen omfatter også investeringselskaber).

af januar 2020¹⁰. Den første referencedato for disse indberetninger forventes at blive den 30. juni 2021. Det forventes, at indberetningsfristen bliver som i dag for COREP-indberetningerne. Det vil i så fald være den 11. august 2021. Finanstilsynet offentliggjorde i september 2019 et notat på sin hjemmeside, som nærmere introducerer regelsættet, forventninger til kommende COREP-indberetningsskemaer og offentliggørelseskrav¹¹.

8. Overkurs ved emission

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 (CRR2) har for en række bestemmelser fundet anvendelse fra den 27. juni 2019. Det gælder blandt andet ændringerne til art. 77.

Et kreditinstitut skal have Finanstilsynets forudgående tilladelse til at reducere, distribuere eller omklassificere overkurs ved emission i tilknytning til kapitalgrundlagsinstrumenter til en anden kapitalgrundlagspost, jf. art. 77, stk. 1, litra b. Kreditinstitutterne skal ved indberetning af kapitalgrundlag i COREP specificere egenkapitalposten "overkurs ved emission" i skema C01.00, række 060. Posten skal omfatte overkurs ved emission, der ikke inden den 27. juni 2019 allerede var omklassificeret til øvrige egenkapitalposter, samt overkurs ved emission, som instituttet modtager ved kapitalforhøjelser herefter.

Ønsker et kreditinstitut Finanstilsynets tilladelse til en af ovenstående handlinger, skal det følge samme praksis for indhold af ansøgningen og tidsfrist, som gælder for øvrige ansøgninger om tilladelser til reduktion af kapitalinstrumenter. Den anvendte praksis har hjemmel i den delegerede forordning 241/2014, art. 30-31, der endnu ikke er ændret i forbindelse med CRR2. En revideret delegeret forordning forventes klar ultimo 2020.

Ønsker et kreditinstitut at reducere, distribuere eller omklassificere overkurs ved emission uden at have fået tilladelse fra Finanstilsynet, må instituttet ikke ændre den tilsvarende klassifikation af overkurs ved emission i sine finansielle rapporter, da regnskabsbrugere ellers risikerer at få et billede af kreditinstitutets finansielle stilling, som ikke er retvisende. Uanset at overkurs ved emission ikke er bundet i henhold til selskabsloven, er egenkapitalposten nu bundet i henhold til CRR.

9. Jordpriser

Finanstilsynet holder løbende øje med markedet for handler med landbrugsjord.

¹⁰ <https://eba.europa.eu/risk-analysis-and-data/reporting-frameworks/reporting-framework-3.0>

¹¹ <https://www.finanstilsynet.dk/Lovgivning/EU-lovsamling/Retsakter/NPE-bagstopper>

Når Finanstilsynet har udmeldt hektarpriser på landbrugsjord, er det sket på baggrund af markedsforhold med forholdsvis få handler.

Finanstilsynet korrigerer de udmeldte priser, når der er tilstrækkeligt sikkert grundlag. Det skete i maj 2019, hvor hektarprisen i Nordvestjylland blev justeret fra 150.000 kr. pr. hektar til 135.000 kr. pr. hektar.

Finanstilsynets aktuelle jordpriser fremgår af nedenstående oversigt:

Område	Kr./ha 2019
Vendsyssel	145.000
Himmerland/Thy/Mors/Salling	155.000
Midtjylland	140.000
Østjylland	160.000
Vestjylland	125.000
Nordvestjylland	135.000
Sønderjylland	140.000
Fyn	140.000
Midt- og Vestsjælland	140.000
Sydsjælland/Stevns/Møn	150.000
Lolland/Falster	225.000
Bornholm	140.000

10. Indsendelse af årsrapporter m.v.

Fra den 1. januar 2020 træder nye indsendelsesregler i kraft for årsrapporter, godkendt af virksomhedens generalforsamling eller repræsentantskab, og delårsrapporter, således at disse fremover skal indberettes til Erhvervsstyrelsen via hjemmesiden www.indberet.virk.dk ved anvendelse af NEM ID eller digital signatur, hvorefter rapporterne bliver offentliggjort automatisk.

De nærmere regler for indberetning er fastsat i bekendtgørelse om indberetning og offentliggørelse af årsrapporter m.v. i Erhvervsstyrelsen for virksomheder omfattet af regnskabsregler fastsat ved eller i henhold til lovgivningen for finansielle virksomheder med en tilhørende vejledning. Bekendtgørelsen og vejledningen forventes udstedt med ikrafttræden den 1. januar 2020 med virkning første gang for årsrapporterne for 2019.

Den bestyrelsesgodkendte årsrapport og revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten skal fortsat indsendes til Finanstilsynet.